

zeló krvave bitke. Iz naznanila vojskovodjevega se vidi, da je boj trajal od zora do mraka — od 4. ure zjutraj do 9. zvečer — in da je sovražnik blizo 100.000 vojakov z obilim topništvom pritiral na bojišče; naših je po omenjenem naznanilu bilo dokaj manj; razméra med našimi in laškimi četami se šteje tako, da na enega našega konjika sta bila dva laška, na 3 naše topničarje 4 unih in na 2 naša pešca 3 laški. Da so vendar naši zmôgli, kaže, kako hlabro so se bili; po tem takem pa tudi ni čuda, da je veliko naših padlo, ker zmaga na zeló obširnem in zamotanem bojišču nikakor ni bila dober kup, kakor je sam nadvojvoda Albrecht iz Verone 27. junija pisal. Ako je res, kar „Triest. Ztg.“ piše, iznaša število ubitih in ranjenih na obeh straneh skupaj okoli 25.000. Pravijo, da cilj in konec laškega vojskovodja je bil ta, da bi bil vrgel na avstrijsko zemljo večino svoje armade in ž njo predrl skozi trdnjave, potolkel tū našo armado, in ž njo potem podpiral delovanje Čialdini-a na spodnjem Padu — al spodletelo mu je! — Kaj pa Lahi pišejo o boji Kustoškem? Da vodijo vodo na svoj mlin, je očitno, ker kralj Viktor Emanuel je po telegrafu naznanilo dal v Florenc, da 24. junija niso zmagali, a tudi ne zmagani bili, in da je brž združenje vseh čet zaukazal, da začnó drugi boj. Sliši se, da talijansko brodovje (vojne ladije) je isti čas, ko je armada čez reko Minčio šla na Kustoco, imelo udariti na naše obale; al vstal je vzlasti po Neapolitancih punt na ladijah, in tako niso mógli z mesta. O Garibaldovih namerah se nič gotovega ne vé — Tri dni po slavni zmagi na Laškem so se začeli boji tudi na severnem bojišču s Prusi (Prajzi). Kakor smo že zadnjič rekli, je pruska armada nagloma posedla Saksonijo, Hanoveransko, obe Hesii; al to ji ni bilo še zadosti; vrgla se je na več krajih tudi na našo česko deželo, tū železnice in telegraf pokončavala, davščino v denarjih mestom nakladala (samemu velikemu fabriškemu mestu Libercu (Reichenberg) 1 milijon gold.), pa tudi živino, kruh, senó itd. pobirala, kakor je to že navada, kadar srditi sovražnik pride v ptujo deželo. Da naša armada ni rok križem držala, pričajo hudi boji, ki jih je imela 27., 28. in 29. junija s prusko armado pri Mnihovem Gradišču (Münchengratz) in Podolu, pri Nahodu in Skalici, pri Osvieciu, pri Trutnovi, Visokovem, Jičinu itd. Tudi tū se je junaško bila naša armada, kateri dosihmal še nobena nemška ni na pomoč prihitela razun saksonske pri Podolu in hanoveranske, ki pa neki ni mógla doseči zveze z avstrijsko in se je zdaj milo in nemilo podala pruski, ki je kralja vjela. Sam Bog vé, kaj delajo Bavarci (Parci) in drugi, da se nikjer še ne zoperstavijo Prusom, kateri kakor vradni list „Abendp.“ iz Dunaja od 2. dne t. m. piše, so že združili svoje dve krdeli, ki se zdaj pomikujete proti Pragu, tako, da je deželna vlada že zapustila glavno mesto, se podala v Pelzenj (Pilsen) in praškemu mestnemu odboru izročila oblast. Kakor so popred prebivalci iz Mnihovega Gradišča (kjer sta ostala le tehant in zdravnik), iz Mlade Boleslave, Gostinega, Trutnove, Brunova itd. bežali, tako beží zdaj mnogo Pražanov bojé se silovitega sovražnika. Fzm. Benedek se je iz strategičnih (vojnih) vzrokov s svojo armado postavil med trdnjavi Jožefovo in Kraljični Gradec, ker mu ni obveljalo, da bi bil zabranil združenje pruskih dveh armad. Vsaki hip se tedaj utegne uneti zdaj krvavi boj. Zdajci pa se mora tudi pokazati, kje so zavezniki nemški, ki so obljubili Avstriji pomoč. Česki časniki obžalujejo, da vlada ni dovolila ljudstvu napraviti črne vojske (landsturm), ki bi bila gotovo zdatno pomagala armadi, ker Prusa sovraži kakor gada. — Mnogo malih

nemških držav je po izgledu pruske izstopilo iz nemškega bunda, na čegar razvalinah magjarska „Debatta“ še zmiraj pred vsem visoko dviguje nemško trikoloro, o kateri ji je pa „Vaterland“ možato besedo povedal, povzdignivši avstrijsko zastavo. — Ogerski deželni zbor je odložen za negotov čas, in tako tudi ne bode sklican hrvaški. Ogerski zbor je svoje mnenje o vprašanji: kako naj se vstopi ogerska dežela do družih avstrijskih dežel, tako skoval, da bi po tem smislu nesrečni dvalizem bil gotov! Kaj pa še?

Denarni zapisnik Matičini.

Novi udje:

a) kot ustanovnik:

Gospod dr. Razpet Martin, okrajni zdravnik v Postojni 10 gold.

b) z letnim doneskom:

Gospod Rešek Enrik, profesor bogoslovja v Admontu	2	„
„ Blaznik Jakob, farni oskrbnik v Hrenovicah	2	„
„ Ziegler Janez, župnik v Dolenji vasi pri Ribnici	2	„
„ Grm Janez, duhovni pomočnik v Spodnji Idrii	2	„
„ Šoklič Blaž, „ „ „ „	2	„
„ Osona Anton, „ „ v Črnem Vrhu	2	„
„ Štrukelj France, duhovni pomočnik v Čatežu	2	„
„ Jereb France, duh. pomočnik v Polhovem gradu za 1865. in 1866. leto	4	„
„ Hvalica Anton, duhovni pomočnik v Tmini	2	„
„ Pencin Dragotin, „ „ v „	2	„
„ Kobal Peter, „ „ v „	2	„
„ Rutar Tomaž, fajmošter pri sv. Luciji	2	„
„ Leban Ivan, kurat v Idrii di Bača	2	„
„ Kustrin Janez, provizor v spodnji Tribuš	2	„
„ Velikonja Janez, previdnik v Ročah	2	„
„ Škočir Jožef, kaplan v Mevcah	2	„
„ Rutar Anton, fajmošter v Podbrdu	2	„
„ Bevek Janez, vikar v Grahovem	2	„
„ Kramar Filip, fajmošter v Nemški Rut	2	„
„ Korošec Štefan, kurat v Stranica	2	„
„ Rihar France, župnik v Hotederšici	2	„
„ Vidmar Matej, župnik v Rovtah	2	„
„ Steinmetz France, fužinar v Železnikih za 1865. in 1866. leto	4	„
„ dr. Gavster Mavrici, okrajni zdravnik v Kamniku	2	„

Stari udje, ki so plačali za 1865. ali 1866. leto:

a) ustanovniki:

Za 2. leto: gg. Bušič Jožef, Rome Janez, Bonner Jožef, — za 3. leto: Hicinger Peter, Stritar Janez, Sušnik Gašper, Kovačič Janez, Majnik Janez, Močnik France, Svetličič France, Napret Teodor, Bartol Baltazar.

b) Letniki:

Za 1865. leto: Gg. Šutaj Matija, Anžlovar France, Žerovnik Toma; — za 1866. leto: Gg. Šutaj Matija, Pokorn Anton, Erjavec Janez, Klemenec France, Križaj Andrej, Pašič Janez, Stare Alojzi, Horvat Miha, Höchtel Dragotin, Gregorič Ignaci, Jakič Anton, Stranecki Jožef, Urbas Leopold, Gorišek France, Aleš Luka, Aicholzer Albert, Brgant France, Pivek Janez, Povše Martin, Povše France.

V Ljubljani 30. junija 1866.

Dr. Jer. Zupanec.

Kursi na Dunaji 3. julija.

5% metaliki 56 fl. 40 kr. Ažijo srebra 131 fl. — kr.
Narodno posojilo 52 fl. 50 kr. Cekini 6 fl. 42 kr.

Žitna cena

v Ljubljani 30. junija 1866.

Vagán (Metzen) v novem denarji: pšenice domače 5 fl. 26. — banaške 5 fl. 26. — turšice 3 fl. 34. — soršice 4 fl. 22. — reža 4 fl. 2. — ječmena 2 fl. 87. — prosa 3 fl. 10. — ajde 3 fl. 67. — oves 2 fl. 57.